

EFTER STORMEN IDA-LOVISA RUDOLFSSON

Barnboksbildens vänner 15 oktober 2020

Textilkonstnären Ida-Lovisa Rudolfsson har skapat en bilderbok. Hon har broderat sig igenom sida efter sida och skapat något magiskt vidunderligt poetiskt. Efter stormen kom ut på Mirando förlag i september.

Här ligger boken nu, i mitt knä. Alldeles gul. Lappat tyg. Ett rött flygplan på väg upp, bort. En broderad titel. Ett tryckt namn. Jag stryker lite med handen över pärmen och öppnar. Och sen stryker jag med handen över varje uppslag. Det är som att tyget och stygnen bjuder in mig till det, att det finns ett djup och en struktur i bilderna som jag vill ta på. Följa stygnens snirklande väg, ana var olika delar tyg möts, känna färgens skiftningar, fundera över hur bilderna vuxit fram.

Ett litet hus täckt av snö. Ett omkullknäckt träd. En svagt orangegul himmel. Vänder blad. Det ligger någon i tigerdräkt i en säng. Någon som vaknat rädd i tystnaden efter en storm. En dörr står på glänt och i glipan på golvet mellan ute och inne syns ena änden av ett rep. Det är här det börjar, äventyret. Om att vara rädd. Om mod. Om att leta. Om att följa ett rep, en tanke, en ingivelse genom skog, över ravin, under en skugga. Om att ha på sig en dräkt av skydd. En tigerdräkt. Ett farligt starkt djurs dräkt, som samtidigt är mjukt, tar om hand. Om att finna något en sökt, men kanske inte visste att det var just det en sökt. Att kämpa, laga, ta emot hjälp. Att plötsligt vara redo för äventyr, en flygresa, ett annat liv, eller samma liv fast större djupare högre vidare. Lämna hus, hav, vind, kråka, skog, stup bakom sig. Låta tigerdräkten av skydd stanna kvar fladdrande på ett rep i vinden. Flyga rakt upp, ut, bort, hem.

Varje gång jag läser Efter stormen når den nya dimensioner i mig, skapar nya tanketrådar. Väcker barnet, barnet då och barnet nu. Men talar också så tydligt till mig som vuxen. Om att följa en aning, om att våga gå efter repet utan att veta var det ska sluta, om egenmakt, om att ta emot hjälp, om att våga lägga undan skydden, släppa taget, flyga fritt.

Ida-Lovisa Rudolfsson berättar med en stilla betraktande dramatik, på en gång ödsligt ensligt, på en gång varmt nära. Som en sång till sökande, till allt som går att laga, till mod, till frihet att välja.